XXII Niedziela okresu zwykłego (C)

Tekst Ewangelii (*?k* 14,1.7-14): Gdy Jezus przyszedł do domu pewnego przywódcy faryzeuszów, aby w szabat spożyć posiłek, oni Go śledzili. Potem opowiedział zaproszonym przypowieść, gdy zauważył, jak sobie pierwsze miejsca wybierali. Tak mówił do nich: «Jeśli cię kto zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca, by czasem ktoś znakomitszy od ciebie nie był zaproszony przez niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i powie ci: "Ustąp temu miejsca!"; i musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce. Lecz gdy będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim miejscu. Wtedy przyjdzie gospodarz i powie ci: "Przyjacielu, przesiądź się wyżej!"; i spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiesiadników. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony».

«Jak sobie pierwsze miejsca wybierali»

Rev. D. Enric PRAT i Jordana
(Sort, Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj Pan Jezus udziela nam następującej lekcji: nie szukajcie pierwszych miejsc: «Jeśli cię kto zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca» (Łk 14,8). Jezus Chrystus wie, że lubimy zajmować pierwsze miejsca: w wydarzeniach publicznych, pogawędkach, w domu, przy stole... Zna On nasze skłonności do przeceniania się przez naszą próżność lub, nawet gorzej, przez naszą nieukrywaną pychę. ¡Bądźmy rozważni w honorach!, ponieważ «serce zostaje usidlone tam, gdzie znajduje zadowolenie» (Święty Leon Wielki).

Któż nam powiedział, że nie ma kolegów o większych zasługach czy wyższej kategorii? Nie chodzi tu o jakieś sporadyczne przypadki, ale o ogólną zasadę uważania się za mądrzejszych, ważniejszych, bardziej zasłużonych, mających więcej racji; o pretensję wynikającą z wąskiego spojrzenia na siebie samych na tle, tego co nas otacza. A Jezus zaprasza nas do praktykowania doskonałej pokory polegającej na nieocenianiu ani siebie ani innych, oraz do uświadomienia sobie naszej jednostkowej nieistotności wobec życia i kosmosu.

A zatem Pan z ostrożności proponuje nam zajmowanie ostatnich miejsc, abyśmy nie znając prawdy o drugim człowieku, byli świadomi swojej własnej nieważności wobec wielkiego spektaklu wszechświata. A ponadto, zajmowanie ostatniego miejsca jest najbardziej bezpieczne ze wszystkich. Aby Pan, który zna nasze wszystkie słabości, nie musiał nam powiedzieć: «'Ustąp temu miejsca', i musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce» (Łk 14,9).

Ta sama myśl Mistrza prowadzi nas do pokory wobec wybranych przez Boga: ubogich, chromych, kulawych i ślepych, aż do zrównania się z nimi, aby znaleźć się pośród tych, których Bóg szczególnie umiłował; to zachęta do pokonania naszego odruchu obrzydzenia i wstydu przed dzieleniem z nimi stołu i przyjaźni.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Chwała Tobie Panie, mój Jezu Chryste, który w swoim chwalebnym skrwawionym ciele zostałeś skazany na śmierć krzyżową, wziąłeś na swoje poranione barki drzewo i zostałeś nieludzko zaprowadzony na miejsce kaźni» (Święta Brygida)

- «Chrystus zajął ostatnie miejsce w świecie —krzyż— i właśnie dzięki tej swojej radykalnej pokorze nas odkupił» (Benedykt XVI)

- «(...) Zazdrość często pochodzi z pychy; ochrzczony powinien starać się żyć w pokorze» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2540)